Rok XVII[ty]. Nr. 30.

Szkółka niedzielna

Módl się i pracuj, a będziesz szczęśliwy.

Leszno. — Niedziela jedenasta po Zielonych Świątkach, dnia 31. Lipca 1853.

Religia.

Obrazy Messyasza w Starém przymierzu.

(Ciąg dalszy.)

Trzeci obraz: *Noe.*

1. Noe znaczy pocieszyciel.	1. Jezus znaczy zbawiciel.
2. Noe odebrał rozkaz budowania korabiu.	2. Pan Jezus odebrał polecenie założenia kościoła.
3. Sto dwadzieścia lat pracował Noe nad budowlą korabiu i bez przestanku powoływał ludzi do pokuty, ale go nie słuchali.	3. Pan Jezus pracował przez całe swoje życie około budowania kościoła i powoływał do pokuty sam i przez swoich Apostołów i ich następców, ale wiele ludzi na to nie zważało.
4. Noe budując arkę sposobił dla siebie i dla swojéj rodziny środek uniknienia powszechnéj zaguby.	4. Pan Jezus zakładając kościół zamierzył podać ludziom pewny środek uniknienia wiecznéj śmierci.
5. Ludzie, którzy zewnątrz arki pozostali, poginęli.	5. Dla tych, co kościół J. Chrystustusa znają, a zewnątrz niego pozostaną lub się wcale z niego wyłączą, nie masz żadnego zbawienia i giną na wieki.
6. Korab napełniony był stworzeniami wszelkiego rodzaju.	6. Kościół przyjmuje ludzi wszystkich krajów i narodów do swego łona.
7. Im wyżéj wody się podnosiły, tém wyżéj korab wznosił się ku niebu.	7. Im więcéj nieszczęść doznaje kościół, tém bardziéj wznosi się do Boga i staje się doskonalszym.
8. Wyszedłszy Noe z arki, złożył ofiarę Bogu bardzo przyjemną.	8. Pan Jezus złożył na krzyżu ofiarę, najmilszą Bogu ze wszystkich ofiar.
9. Noe był wybrany, aby ziemię nowym ludzkim rodzajem zapełnił.	9. Pan Jezus był wybrany, aby ziemię zapełnił sprawiedliwymi, a niebo świętymi.

Czwarty obraz: *Melchisedech.*

1. Melchisedech znaczy: król sprawiedliwości.	1. Pan Jezus jest samą sprawiedliwością.
2. Melchisedech jest królem i kapłanem razem.	2. Pan Jezus jest także królem i kapłanem razem.
3. Melchisedech jest kapłanem Najwyższego.	3. Pan Jezus jest przedewszystkiém prawdziwym kapłanem.
4. Melchisedech błogosławi Abrahama.	4. Pan Jezus błogosławi kościół.
5. Melchisedech ofiaruje chleb i wino.	5. Pan Jezus ofiaruje się codziennie pod postacią chleba i wina w czasie mszy świętéj.

Piąty obraz: *Izaak.*

1. Izaak jest ukochanym synem swego ojca.	1. Pan Jezus jest ukochanym synem Boga Ojca, w którym sobie upodobał.
2. Niewinnego Izaaka poświęcają na śmierć.	2. Pana Jezusa, samą niewinność, wydają na śmierć.
3. Izaak sam niesie drzewo, na którém ma być spalony.	3. Pan Jezus sam niesie drzewo krzyża, na którém ma umrzeć.
4. Izaak pozwala się bez szemrania przywiązać do stósu.	4. Pan Jezus pozwala się jako baranek do krzyża przybić.
5. Izaak składa swoją ofiarę na górze Kalwaryi.	5. Pan Jezus na téj saméj górze składa swoją ofiarę.
6. Izaaka Bóg błogosławi w nagrodę jego posłuszeństwa.	6. Pana Jezusa błogosławi Bóg w nagrodę Jego posłuszeństwa i oddaje Mu wszystkie narody ziemi w Jego dziedzictwo.

Szósty obraz: *Jakób.*

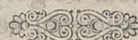
1. Jakób usłuchał swego ojca i poszedł do obcego kraju szukać sobie żony.	1. Pan Jezus słuchał swego Ojca i zstąpił z nieba na ziemię, aby się połączyć z kościołem, oblubienicą swoją.
2. Jakób chociaż był bardzo bogatym, sam jednak podróżował i spoczął na kamieniu, który w puszczy napotkał.	2. Pan Jezus będąc Panem całego świata zstąpił z nieba, i nie miał gdzie głowy swojéj położyć.
3. Jakób musiał długi czas pracować, aby dostać oblubienicę.	3. Pan Jezus musiał najcięższe prace podejmować, aby kościół, oblubienicę swoją, pozyskać.
4. Jakób wrócił potém z rodziną do swojego ojca.	4. Pan Jezus wrócił z świętymi starego przymierza do swojego Ojca i otworzył niebo wszystkim Chrześcianom, dzieciom swoim.

Siódmy obraz: *Józef.*

1. Józef jest ulubionym synem swego ojca Jakóba.	1. Pan Jezus jest ulubionym synem Boga Ojca.
2. Józef zostaje dla swoich proro-	2. P. Jezus przepowiada żydom, swo-

ckich snów, które jego przyszłą wielkość wskazywały, znienawidzonym od swoich braci.	im braciom, przyszłą swoją wielkość, i zostaje dla tego od nich znienawidzonym i prześladowanym.
3. Józef zostaje do swoich braci posłanym.	3. Pan Jezus zostaje posłanym do ludzi, swoich braci.
4. Józefa chwytają bracia, obdzierają z odzieży, wrzucają do studni i sprzedają.	4. Pana Jezusa zdradza i zaprzedaje Judasz, a żydzi, bracia jego, chwytają go i obdzierają z odzieży.
5. Putyfara żona namawia Józefa do grzechu.	5. Pana Jezusa kusi djabeł na puszczy.
6. Józefa oskarzają o występek, którego się nie dopuścił.	6. To samo dzieje się z Panem Jezusem.
7. Józefa osadzają z dwiema zbrodniarzami w więzieniu, z których jednemu przepowiada wolność, a drugiemu śmierć.	7. Pan Jezus wisi na krzyżu między dwoma łotrami, z których jednemu obiecuje niebo, a drugiego puszcza na zatracenie.
8. Józef wychodzi z więzienia i zostaje namiestnikiem królewskim.	8. Pan Jezus zmartwychwstaje zwycięzko z grobu i zostaje królem nieba i ziemi, i siedzi na prawicy Ojca.
9. Józef buduje szpichlerze i zbiera zapasy na lata głodu.	9. Pan Jezus buduje kościół ś. i składa w nim skarby swojéj ś. nauki i sakramentów św.
10. Józef wyjeżdża na wspaniałym wozie przeciw swojemu Ojcu.	10. Pan Jezus wstępuje w jasnym obłoku do nieba, do swego niebieskiego Ojca.
11. Król daje braciom Józefa krainę Gosen.	11. Bóg daje wiernym Chrześcianom (braciom Jezusa) niebo.
12. Józef kazał swoje ciało zachować i zabrać z sobą do ziemi Kanaan.	12. Pan Jezus zostawił nam Ciało i Krew najświętszą jako posiłek na drogę do nieba w najświętszym Sakramencie Ółtarza.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Gospodarstwo.

Solenie, peklowanie i wędzenie mięsa.

(Ciąg dalszy.)

Oprócz zwykłego tego sposobu nasolenia mięsa, mamy jeszcze wiele innych, z których następujące tylko podajemy:

1. Bierze się 6 funtów soli kuchennéj, 1 funt cukru i 6 łutów saletry, i do tego 12 kwart czystéj wody źródlanéj; wszystko to gotuje się na lekkim ogniu; szumowiny się zbierają, dopóki tylko się pokazują; potém ostudza się ten płyn, a po ostudzeniu zupełném oblewa się nim mięso tak, ażeby zupa ta aż na wierzch wystąpiła.

Mięso tym sposobem mające się nasolać, musi poprzednio z wszelkich cząstek krwi obraném być; trzeba je więc starannie obmyć, a po obmyciu dobrze osuszyć; poczém dopiero sposobem podanym w beczkę się kładzie i zupą oblewa.

Zupę tę powtórnie odgotowawszy i cokolwiek soli, saletry i cukru stósunkowo dodawszy, po drugi raz użyć można.

2. Chcąc peklówkę przez parę lat zachować, odosobnia się z mięsa wszelkie krwiste i nieczyste części, i porozcina się na kawały cztero-funtowe. Kawały te nacierają się solą, kawał każdy przynajmniéj przez jednę minutę; potém kładą się w beczkę warstwami, warstwa każda posypuje się solą, a ostatnia, czyli wierzchnia warstwa, obciąża się jakimkolwiek ciężarem. W tym stanie pozostawia się to wszystko 10—14 dni, poczém dopiero się mięso wyjmuje i na nowo sposobem dopiero podanym w beczki pakuje. Teraz dopiero beczki się mocno i szczelnie zabijają, na bok szpuntem do góry się przewracają, aby zupę ku temu celowi już przyrządzoną wlać. Zupa ta robi się z solówki, otrzymanéj z beczek wypróżnionych, która dopóty się gotuje i szumuje, dopóki tylko ślad szumowania się jeszcze pokazuje. Po ostudzeniu dopiero wlewa się szpontem ile tylko się wmieści; dopiero gdy się szpontem przelewać zaczyna, tenże się mocno zabija.

3. Najlepszém, czyli raczéj najstósowniejszém do peklowania mięsem, jest ćwierć zadnia z wołu najmniéj 6 lat mającego. Z ćwierci takiéj, na peklówkę przeznaczonéj, wyrzynają się wszystkie kości i tłuszcz gruby w mięsie wewnątrz się znajdujący, każdy zaś inny tłuszcz się zostawia; potém rozcina go się w kawały i soli je sposobem pod nr. 2. podanym, z tym tylko dodatkiem, że się dno beczki, jako też każda warstwa mięsa, korzeniami, liściem bobkowém i rozmarynem okłada. Chcąc mięsu nadać piękny czerwony kolor, używa się następującéj bejcy solnéj: Bierze się 190 części soli kuchennéj, 3 części saletry, 32 części cukru i 1,200 części wody. Wszystko to gotuje i szumuje się dobrze, ostudza i polewa niém mięso.

Inny zupełnie jest sposób solenia mięsa, jeżeli kto w krótkim czasie chce miéć peklówkę. Sposób ten jest następujący: Czyste naczynie drewniane napełnia się czystą wodą rzeczną, lub deszczową; na to kładą się drążki na krzyż tak, ażeby najwięcéj cal jeden od wody odstawały, a na drążki te dopiero mięso się kładzie; poczém na mięso to tyle soli się sypie, ile się tylko na niém utrzymać może. Po 24. godzinach otrzymuje zupełny smak peklówki. (Dalszy ciąg nastąpi.)

Rozmaitości.

W obwodzie kwidzyńskim pewna włościanka dała przykład rzadkiéj odwagi; znalazła bowiem w lesie gniazdo wilcze z siedmiu wilczętami, które cotylko wilczyca była opuściła; a niezważając na żadne niebezpieczeństwo, wzięła z owego gniazda wszystkie siedm wilcząt, włożyła je w swój fartuch i oddała w domu leśnym. Rejencya w Kwidzynie kazała téj odważnéj kobiecie wyliczyć po 4 talary za głowę każdego wilczęcia.

I w Nowym Yorku, w Ameryce, zbudowano pałac szklany, do wystawy rozmaitych przedmiotów, który w bieżącym miesiącu Lipcu ma być otworzonym. Nie jest on jednakże tak wielki, jak dawniejszy pałac kryształowy londyński.

Czém jest modlitwa?

W szczęściu jest tém szczęściem samem;
W cnocie, wytrwania potęgą;
W cierpieniu, pociech balsamem;
W grzechu, poprawy przysięgą.

Nakładem i drukiem *Ernesta Günthera* w Lesznie. — (Redaktor: *J. Kotecki* w Kościanie.)